

Kalendarium OZZL 2011-2016

(piąta „pięciolatka”)

2011

19 sierpnia 2011 - ZK OZZL wydał oświadczenie w sprawie problemu przepracowania lekarzy w Polsce i powszechnego omijania przepisów o czasie pracy przez zatrudnianie na tzw. Kontraktach. ZK zwrócił się z listem do MZ o spotkanie w czasie którego omówiono by sposoby poradzenia sobie z tym problemem. Związek wysłał także list do przewodniczącego PE z postulatem odpowiedniej zmiany przepisów unijnej dyrektywy o czasie pracy (objęcie jej postanowieniami wszystkich lekarzy, niezależnie od formy zatrudnienia i miejsca pracy).

26 sierpnia 2011 - przedstawiciele OZZL rozmawiali w MZ o postulowanych przez Związek rozwiązaniach dotyczących czasu pracy lekarzy. OZZL wystąpił o wprowadzenie regulacji ograniczającej czas pracy lekarza bez względu na miejsce i formę zatrudnienia (analogicznie do rozwiązań zastosowanych wobec kierowców). Wskazał też, że przyczyną podejmowania przez lekarzy dodatkowych dyżurów w dużym stopniu jest niesatysfakcjonujące wynagrodzenie zasadnicze w tej grupie zawodowej. Minister Ewa Kopacz zgodziła się, że przepracowany lekarz stanowi zagrożenie dla pacjentów oraz że pełnienie kilkunastu dyżurów w miesiącu przez jednego lekarza jest zjawiskiem patologicznym. Żadnych konkretnych efektów spotkania nie było.

22 września 2011 - OZZL zaprotestował przeciwko niektórym zmianom wprowadzonym przez znowelizowane rozporządzenie MZ z dnia 27 maja 2011r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (Dz. U. 11.111.653). W ocenie Związku są one niekonstytucyjne i niepotrzebnie dezorganizują pracę lekarzy, funkcjonowanie ambulatoryjnej opieki zdrowotnej i życie pacjentów. Powyższe zarzuty odnosiły się do, który powoduje, że lekarze z pierwszym stopniem specjalizacji nie mogliby – od stycznia 2012 r samodzielnie kontraktować z NFZ określonych świadczeń specjalistycznych. Dotyczyło to np. ginekologów, okulistów, dermatologów, pulmonologów, lekarzy chorób zakaźnych. Interwencja OZZL okazała się skuteczna, Minister Zdrowia Ewa Kopacz zmieniła treść rozporządzenia, umożliwiając jedynkowiczom kontraktowanie z NFZ.

6 października 2011 – przedstawiciele OZZL wzięli udział w kolejnym marszu na rzecz JOW w Warszawie.

10 października 2011 – w piśmie do przewodniczącego OZZL, przewodniczący Parlamentu Europejskiego (Jerzy Buzek) stwierdził, że PE podziela stanowisko OZZL (przedstawione w liście do Przewodniczącego PE), iż: czas dyżuru (lekarskiego) należy uznać w pełni za czas pracy oraz, że czas pracy powinien być obliczany „na pracownika”, a nie „na umowę”.

18 października 2011 – minęło 20 lat od dnia rejestracji sądowej OZZL

07 listopada 2011 - W Wyszegradzie na Węgrzech lekarskie związki zawodowe z czterech krajów (Polski, Czech, Słowacji i Węgier) podpisały w dniu 5 listopada 2011 r. porozumienie o współpracy. W porozumieniu zaznaczono, że w/w państwa mają podobne najważniejsze problemy dotyczące służby zdrowia będące spuścizną okresu komunistycznego: niedostateczne nakłady publiczne na lecznictwo i niskie płace personelu medycznego w tym lekarzy.

17 listopada 2011 – w specjalnym oświadczeniu, a następnie w piśmie do MZ, ZK OZZL zaprotestował przeciwko projektowi nowego rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie recept, zwłaszcza przeciwko nowym obowiązkom, którymi obarczono lekarza, jak : określenie odpłatności za leki (!) oraz kodu dodatkowych uprawnień pacjenta do refundacji.

22 listopada 2011 – w liście do RPP ZK OZZL ostrzegł, że od dnia 01 stycznia 2012 roku może nastąpić znaczne ograniczenie dostępu chorych do refundowanych leków, a to z powodu niektórych przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków... oraz rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie recept. Związek ostrzegł, że nowe przepisy, które nakładają na lekarza nowe obowiązki i przewidują drakońskie kary za najmniejsze uchybienia spowodują, że lekarze będą unikać wypisywania leków refundowanych. Zarząd zaapelował do RPP o poparcie starań Związku, aby powyższe przepisy bezzwłocznie zmienić.

24 listopada 2011 – ZK OZZL przygotował i przedstawił publicznie „Scenariusz i kalendarz samoobrony lekarzy przed represyjnym prawem dotyczącym wypisywania recept refundowanych”, czyli **założenia tzw. protestu pieczętkowego**. OZZL wezwał lekarzy aby na recepcie nie odnosili się oni w ogóle do refundacji i uprawnień pacjenta ale zamiast tego aby przybijali pieczętki o treści: REFUNDACJA LEKU DO DECYZJI NFZ. Protest miał się rozpocząć 15 grudnia 2011.

25 listopada 2011 – w tym dniu odbyło się – z inicjatywy OZZL - w Naczelnej Izbie Lekarskiej spotkanie najbardziej reprezentatywnych organizacji lekarskich, poświęcone problemom związanym z wprowadzeniem w życie niektórych przepisów ustawy refundacyjnej. Uczestnicy spotkania uzgodnili wspólne stanowisko w tej sprawie, którego szczegóły zostaną przedstawione na konferencji prasowej w dniu 2 grudnia 2011 r. Najważniejszym elementem tego stanowiska jest przekonanie, że lekarze i świadczeniodawcy powinni być wyłączeni z procesu weryfikacji uprawnień pacjenta do refundacji leków. W spotkaniu wzięli udział reprezentanci: NIL, OZZL, PZ, Stomoz, oraz portalu internetowego Konsylium 24 .

01 grudnia 2011 – ZK OZZL wystąpił z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o uznanie, że artykuł 48 ust. 8 ustawy o refundacji leków z dnia 12 maja 2011 roku (przewidujący kary dla lekarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, za błędy przy wypisywaniu recept, zwłaszcza za błędy przy określaniu stopnia refundacji leków) jest niezgodny z art. 2 oraz art. 32 konstytucji RP. (TK nie rozpoznał wniosku, bo przepis ten wskutek „protestu pieczętkowego” został wkrótce uchylony przez Sejm.

02 grudnia 2011 - ZK OZZL wysłał list do RPO prof. Ireny Lipowicz, w którym zwrócił uwagę, że wskutek represyjnych wobec lekarzy i niejasnych przepisów ustawy refundacyjnej i projektowanego rozporządzenia MZ w sprawie recept, pacjenci mogą mieć trudności w nabyciu leków refundowanych - od 01 stycznia 2012r. *„Stanie się tak, bo lekarze w odruchu uzasadnionej samoobrony będą unikać wypisywania recept na leki refundowane, aby nie narażać się na (niezawinione) kary, mogące wynieść nawet kilkaset tysięcy złotych”* – napisał Związek.

02 grudnia 2011 - NRL przyjęła uchwałę wzywającą lekarzy aby po 01 stycznia 2012 roku wypisywać recepty bez odnoszenia się do kwestii refundacji, a zamiast tego z umieszczeniem adnotacji: *„Refundacja leku do decyzji NFZ”*. Zarząd Krajowy OZZL wcześniej zlecił produkcję i do dnia 2 grudnia 2012 rozdysponował już niemal wszystkie z 10 tysięcy wykonanych pieczętek o powyższej treści i zamówił kolejnych parę tysięcy.

07 grudnia 2011 - Helsińska Fundacja Praw człowieka w liście do MZ Bartosza Arłukowicza poparła stanowisko OZZL, że wskutek represyjnych wobec lekarzy i niejasnych przepisów ustawy refundacyjnej i projektowanego rozporządzenia MZ w sprawie recept, pacjenci mogą mieć trudności w nabyciu leków refundowanych - od 01 stycznia 2012r. Fundacja zaapelowała o natychmiastową zmianę określonych przepisów – zgodnie z postulatami lekarzy.

13 grudnia 2011 - OZZL wystąpił z listem otwartym do Premiera Donalda Tuska z postulatem aby zajął się on osobiście problemem nowych przepisów w sprawie refundacji leków i spotkał się z lekarzami w tej sprawie.

19 grudnia 2011 – ZK OZZL wydał komunikat, w którym odniósł się do decyzji NRL z dnia 16 grudnia o zawieszeniu uchwały rekomendującej lekarzom, aby po 01 styczni.2012 roku „powstrzymywali się od orzekania o uprawnieniach pacjentów do recept refundowanych oraz od wpisywania odpłatności za leki poprzez zamieszczenie na recepcie adnotacji *Refundacja leku do decyzji NFZ*”. ZK OZZL poinformował, że *„nadal rekomenduje lekarzom aby – przy wypisywaniu recept na leki refundowane - nie odnosili się oni w ogóle do kwestii refundacji, a zamiast tego, aby przybijali pieczętki o treści: „Refundacja leku do decyzji NFZ”*.

30 grudnia 2011 - w Warszawie, w Klubie Lekarza przy ul. Raszyńskiej odbyło się wspólne posiedzenie organizacji: OZZL, PZ, Federacji Pracodawców Ochrony Zdrowia oraz środowiska lekarzy *Konsylium 24*. Celem posiedzenia było opracowanie jednolitych rekomendacji dla lekarzy w sprawie wypisywania recept na leki refundowane po 01 stycznia 2012 roku. Z inicjatywy OZZL wysłano kolejny list do Premiera z prośbą o spotkanie. Do spotkania tego faktycznie doszło w dniu 04 stycznia 2012r. .

2012

04 stycznia 2012r – w odpowiedzi na list, wystosowany do Premiera Donalda Tuska, odbyło się spotkanie Premiera (z udziałem Ministra Zdrowia Bartosza Arłukowicza) z przedstawicielami organizacji, które wspólnie prowadziły tzw. protest pieczętkowy. Premier – w czasie konferencji prasowej – publicznie obiecał, że lekarze nie będą musieli określać na recepcie odpłatności za leki refundowane, a co najwyżej zaznaczą na niej jaką chorobę rozpoznają (za pomocą kodu ICD-10) albo zaznaczą, że chodzi o chorobę przewlekłą wpisując literkę „P” – jak to się działo dotychczas.

09 stycznia 2012 - w Klubie Lekarza w Warszawie odbyło się spotkanie ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza z organizacjami, które prowadziły „protest pieczętkowy”. Minister zadeklarował, że jego wolą jest, aby – docelowo – lekarze nie wpisywali na receptach - stopnia refundacji leku, ale kod ICD choroby z powodu której przepisują lek. Ostatecznie okazało się, że obietnice Premiera z 4 stycznia i ministra zdrowia z 9 stycznia były nic nie warte. Znowelizowana 13 stycznia 2012 roku ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty nakładała na lekarzy powyższy obowiązek.

13 stycznia 2012 – Sejm RP znowelizował ustawą refundacyjną, w której uchylił art. 48. ust.8 ustawy refundacyjnej, przewidujący karanie lekarzy za „błędy przy wypisywaniu recept” – bez ich winy lub w przypadkach tak niejasno określonych, iż naruszało to konstytucyjną zasadę państwa prawnego. Niestety jednocześnie znowelizował też ustawę o zawodach lekarza i lekarza dentysty do której wpisał obowiązek wpisywania przez lekarza na recepte poziomu refundacji dla leków, które mają więcej niż jeden stopień odpłatności. Było to sprzeczne z deklaracjami, jakie złożył publicznie Premier RP w dniu 04 stycznia br i minister zdrowia na spotkaniu z lekarzami w dniu 9 stycznia.

16 stycznia 2012 - ZK OZZL przyjął uchwałę w której zarekomendował zaprzestanie stemplowania recept pieczętką „*Refundacja leku do decyzji NFZ*” . Głównym powodem takiego stanowiska była nowelizacja ustawy refundacyjnej, która uwzględniła niektóre żądania lekarzy (uchylenie przepisu o karaniu lekarzy zatrudnionych na podstawie umowy o pracę za „błędy” przy wypisywaniu recept na leki refundowane). Jednocześnie wydawało się, że wobec przegłosowanej właśnie przez Sejm zmiany ustawy refundacyjnej (co nastąpiło wskutek „protestu pieczętkowego”) nie ma szansy na kolejną szybką nowelizację dopiero co przegłosowanej ustawy – tak, aby wykreślić obowiązek lekarzy do określania stopnia refundacji leków na recepte. ZK OZZL miał pełną świadomość, że lekarze zostali przez rząd oszukani ale zgodził się (choć nie jednogłośnie) z sugestiami przewodniczącego ZK OZZL, że kontynuowanie „protestu pieczętkowego” nie da pozytywnego skutku, bo w powszechnym pojęciu i odbiorze społecznym lekarze wygrali już z rządem zmuszając go do zmiany ustawy refundacyjnej i dalszy protest nie miałby poparcia społecznego, co dałoby rządowi przewagę i spowodowałoby samoistne „wygaszenie” protestu. Taki los protestu mógłby być odczytany przez lekarzy jako porażka, co zniechęciłoby ich do kolejnych podobnych działań w przyszłości, do czego - zdaniem przewodniczącego ZK OZZL – nie wolno było dopuścić. Podobne stanowisko przewodniczący ZK OZZL przedstawił na posiedzeniu NRL, które odbyło się 13 stycznia 2012 r w Łodzi; w posiedzeniu tym brali udział przedstawiciele wszystkich organizacji prowadzących protest pieczętkowy. Powyższe stanowisko przewodniczącego ZK OZZL zostało przez niektórych członków OZZL i innych lekarzy potraktowane jako „zdrada”. Uważali oni bowiem, że należało kontynuować protest pieczętkowy „do skutku” to jest do kolejnej nowelizacji ustawy zgodnie z oczekiwaniami lekarzy. Wcześniej – w dniu 14 stycznia - podobną do ZK OZZL decyzję podjęło Porozumienie Zielonogórskie. Jednocześnie, ZK OZZL wezwał lekarzy do wypisywania na receptach nazw międzynarodowych leków aby unikać konieczności wskazywania odpłatności za lek, zgodnie ze wskazaniem zarejestrowanymi przez producentów określonych preparatów handlowych.

28 stycznia 2012 - w Poznaniu zostało powołane formalnie Porozumienie Organizacji Lekarskich. W jego skład weszły te organizacje i środowiska lekarskie, które nawiązały spontaniczną współpracę w czasie tzw. protestu pieczętkowego, to jest: OZZL, lekarze skupieni wokół portalu internetowego

Konsylium 24, którzy utworzyli Stowarzyszenie Lekarzy Praktyków (SLP), Federacja Pracodawców "Porozumienie Zielonogórskie" oraz Polska Federacja Pracodawców Ochrony Zdrowia.

16 lutego 2012 - ZK OZZL w specjalnym oświadczeniu zwrócił uwagę, że kary umowne nakładane przez NFZ na świadczeniodawców w przypadku stwierdzenia niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, z przyczyn leżących po stronie świadczeniodawcy oraz w razie wystawienia recept osobom nieuprawnionym lub w przypadkach nieuzasadnionych – są nielegalne, bo wprowadzone rozporządzeniem ministra zdrowia bez odpowiedniego upoważnienia w ustawie. OZZL zwrócił się do: Premiera, Ministra Zdrowia, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa NFZ i Przewodniczącej Rady NFZ z wnioskiem, aby osoby te – zgodnie ze swoimi kompetencjami – podjęły działania, które doprowadzą do wyeliminowania nielegalnych przepisów i nielegalnych kar.

21 lutego 2012 – ZK OZZL przedstawił własny wzór recepty, jaki – w ocenie związku – powinien obowiązywać w miejsce wzoru opracowanego przez MZ. Związek zlecił wyprodukowanie 3 mln recept wg powyższego wzoru – do wykorzystania przez lekarzy prywatnie praktykujących, którzy nie podpiszą nowych umów z NFZ na wypisywanie recept refundowanych.

12 marca 2012 – ZK OZZL wystąpił do wszystkich świadczeniodawców mających podpisane umowy z NFZ na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z apelem o podjęcie wspólnych działań w celu wyeliminowania z umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych podpisywanych z NFZ dotychczasowych zapisów o tzw. karach umownych, nakładanych m. innymi w przypadku „błędów” przy wypisywaniu recept. OZZL wezwał świadczeniodawców, aby wystąpili do NFZ z pisemnym wnioskiem o wykreślenie obecnych kar umownych z umów. Z takim samym apelem wystąpiło POL w dniu 17 marca 2012 .

19 marca 2012 roku RPO w liście do MZ podzielił stanowisko OZZL, że w/w kary dla świadczeniodawców są niekonstytucyjne

29 marca 2012 – ZK OZZL wystąpił do CBA z wnioskiem o zbadanie treści i sposobu powstania Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 08 marca 2012 roku w sprawie recept lekarskich. Związek wnioskuje, aby CBA sprawdziło czy przepisy, które zmuszają lekarzy do wypisywania leków refundowanych wg nazw handlowych, a nie międzynarodowych sprzyjają korupcji na styku: firma farmaceutyczna – lekarz albo utrudniają walkę z korupcją.

04 kwietnia 2012 – MOP w liście do polskiego rządu przypominała, że zgodnie z Konwencją MOP członkiem związku zawodowego może być każdy zatrudniony, także samozatrudnieni i osoby na umowach cywilnych. Takie właśnie rozwiązania obowiązuje w statucie OZZL od lat.

25 kwietnia 2012 – ZK OZZL opublikował na swojej stronie internetowej opinie prawne wybitnych konstytucjonalistów, potwierdzające stanowisko OZZL, że przepisy o karach umownych dla świadczeniodawców zawarte w rozporządzeniu MZ o OWU są niekonstytucyjne. Były to opinie prof. Piotra Winczorka oraz Michała Kuleszy.

24 kwietnia 2012 – ZK OZZL w liście do RPP ostrzegł, że wskutek – bezprawnych w ocenie Związku – działań prezesa NFZ, miliony Polaków straci z dniem 01 lipca 2012 możliwość skorzystania z przysługujących im uprawnień do refundacji leków. Stanie się tak dlatego, że lekarze prywatnie praktykujący nie podpiszą z Funduszem nowych umów upoważniających ich do wypisywania recept refundowanych. Umowy te bowiem są nie do zaakceptowania w formie, jaką proponował prezes NFZ. Stare umowy tracą swoją ważność na podstawie ustawy o refundacji leków – z dniem 30 czerwca br. Jednocześnie związek zaapelował do wszystkich lekarzy w Polsce aby nie podpisywali w/w umów.

01 czerwca 2012 – odbyła się manifestacja pacjentów i lekarzy (z udziałem przedstawicieli OZZL) przeciwko złej polityce rządu w ochronie zdrowia skutkującej utrudnionemu dostępowi pacjentów do leczenia.

12 czerwca 2012 – ZK OZZL zaprotestował przeciwko niektórym przepisom nowego rozporządzenia MZ w sprawie standardów anestezyjologicznych, które pozbawiały lekarzy anestezyjologów z pierwszym stopniem specjalizacji niektórych dotychczasowych uprawnień. W ocenie związku przepisy te naruszały konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych. Związek przestrzegał że wprowadzenie tych przepisów, spowoduje negatywne konsekwencje dla funkcjonowania szpitali i opieki anestezyjologicznej w Polsce (ograniczenie dostępności opieki anestezyjologicznej). Przepisy zostały później nieco złagodzone.

10 listopada 2012 - przedstawiciele ZK OZZL pożegnali, na cmentarzu we Wrocławiu **prof. Jerzego Przystawę**, założyciela i głównego animatora ruchu na rzecz JOW w Polsce –wybitnego naukowca i żarliwego patriotę, przyjaciela związku.

2013

7 stycznia 2013 – ZK OZZL wystosował **list do internistów**, kolportowany przez poszczególne wojewódzkie oddziały Towarzystwa Internistów Polskich oraz Zarząd Główny TIP. W liście tym OZZL proponował powołanie Zrzeszenia Internistów, które na zasadzie monopolu mogłoby wymusić lepsze warunki pracy i płacy dla lekarzy internistów w całej Polsce.

16 marca 2013 – przedstawiciele ZK OZZL wzięli udział w „Platformie Oburzonych”, spotkaniu różnych organizacji pozarządowych, w tym ruchu na rzecz JOW, które odbyło się w Stoczni Gdańskiej w historycznej sali BHP. Celem spotkania była integracja środowisk niezadowolonych (z różnych powodów) z dotychczasowych działań rządu. OZZL uczestniczył w spotkaniu jako członek ruchu na rzecz JOW.

8 kwietnia 2013 - odbyło się w Warszawie pierwsze spotkanie przedstawicieli organizacji pacjentów, OZZL oraz Polskiej Federacji Szpitali. Celem spotkania było uzgodnienie założeń do społecznego programu naprawy publicznej ochrony zdrowia. Spotkanie odbyło się z inicjatywy organizacji pacjentów „Porozumienie 1 czerwca”.

13 czerwca 2013 - ZK OZZL podjął działania mające na celu zmianę części przepisów zawartych w zarządzeniach prezesa NFZ dotyczących wymogów wobec lekarzy wykonujących niektóre świadczenia zdrowotne finansowane przez Fundusz. W ocenie OZZL **przepisy te naruszają konstytucyjną zasadę ochrony praw nabytych obywateli** (w tym przypadku – lekarzy). Sprawa dotyczyła lekarzy endoskopistów.

11-14 września odbyły się *dni protestu* organizowane przez trzy centrale związkowe: NSZZ Solidarność, OPZZ, Forum ZZ. OZZL wziął udział w tych dniach, w tym w manifestacji przez MZ w dniu 11 września. OZZL nie należy do żadnej z w/w centrali związkowych, ale został zaproszony do udziału w proteście przez organizatorów i zaproszenie to przyjął.

12 września 2013 – ZK OZZL przesłał do Trybunału Konstytucyjnego wnioski o stwierdzenie, że przepisy art. § 8 ust.1 i 2 *Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie standardów postępowania medycznego w dziedzinie anestezyjologii i intensywnej terapii dla podmiotów wykonujących działalność leczniczą* (Dz. U. z 2013 r., poz. 15) – są niezgodne z art. 2 Konstytucji RP z powodu naruszenia zasady ochrony praw nabytych.

23 września 2013 - ZK OZZL wydał oświadczenie dotyczące propozycji zmiany sposobu finansowania tzw. etatu rezydenckiego lekarzy, którzy w ten sposób realizują szkolenie specjalizacyjne. Propozycja MZ polegała na tym, że rezydenci mieliby zwracać państwu kwotę otrzymanego wynagrodzenia w przypadku podjęcia pracy zagranicą, Zarząd Krajowy OZZL przypomniał, że **pieniądze jakie otrzymuje lekarz rezydent stanowią wynagrodzenie za pracę, nie są ani pomocą socjalną, ani stypendium od państwa**. Żądanie zwrotu tych pieniędzy pod jakimkolwiek pozorem jest zatem niedopuszczalne – tak ze względów moralnych jak i prawnych. Kodeks pracy nie pozwala na zatrudnianie bez wynagrodzenia, a nawet nie pozwala pracownikowi na zrzeczenie się wynagrodzenia

15 października 2013 - OZZL, odpowiadając na apel Porozumienia Zielonogórskiego, wezwał swoich członków i wszystkich lekarzy do podpisywania się i zbierania podpisów innych osób pod obywatelskim projektem ustawy zmieniającej ustawę refundacyjną. Projekt przygotowany przez PZ przewidywał wszystkie te rozwiązania, o które lekarze zabiegali od dwóch lat, a zwłaszcza: - zniesienie obowiązku ustalenia stopnia refundacji przez lekarzy,
- zniesienie przypisania stopnia refundacji leku do CHPL danego produktu handlowego, wprowadzenie zasady, że lek - jeżeli jest refundowany - to w całym zakresie jego klinicznego zastosowania.

12 listopada 2013 - ZK OZZL wystąpił z interwencją do dyrektora Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego Im. Najświętszej Marii Panny w Częstochowie w sprawie jego doniesienia do prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez lekarzy, którzy zaprotestowali przeciwko złym warunkom leczenia chorych w szpitalu. Było to już kolejna interwencja ZK OZZL w obronie lekarzy częstochowskich. ZK OZZL występował w tej sprawie także do marszałka województwa śląskiego oraz wicemarszałka odpowiedzialnego za służbę zdrowia.

22 listopada 2013 – ZK OZZL zorganizował konferencję prasową pt. **Limitowanie leczenia przeciwnowotworowego jest barbarzyństwem !** Związek zażądał natychmiastowego zniesienia limitów na diagnostykę i leczenie chorych onkologicznych. Konferencja była pierwszym etapem całej akcji społecznego nacisku, którą zorganizował OZZL. Kolejnymi etapami były m. innymi wystąpienia do MZ, Premiera, Prezydenta RP, RPP, Prezesa NFZ, licznych mediów, licznych organizacji pacjentów, towarzystw naukowych lekarskich, Prokuratora Generalnego i Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego (limitowanie leczenia jako przestępstwo) itp. W styczniu 2014 roku premier Donald Tusk nakazał ministrowi zdrowia Bartoszowi Arłukowiczowi wprowadzenie działań, które spowodują nielimitowanie leczenia i diagnozowania chorych onkologicznych. Działania te przyjęły formę prawną tzw. pakietu onkologicznego.

06 grudnia 2013 - pojawił się (coroczny) raport NIK oceniający wykonanie planu finansowego NFZ w poprzednim roku. W raporcie tegorocznym, poza wieloma uwagami, które pojawiają się rokrocznie, padły bardzo konkretne wnioski i zalecenia: *NIK zwraca uwagę na nieadekwatny poziom cen oferowanych jednostkom służby zdrowia za niektóre świadczenia. (...) NIK zaleca dopracowanie metod wyceniania usług medycznych w taki sposób, aby odzwierciedlały ich realne koszty.* ZK OZZL parę lat wcześniej wystąpił do NIK aby w swojej kontroli NFZ-u Izba uwzględniła "sposób i metodologię wyceny świadczeń zdrowotnych, finansowanych przez Fundusz," Przez wiele lat NIK nie odniosła się do tego postulatu. W końcu jednak to zrobiła w sposób konkretny i jednoznaczny. Szkoda tylko, że NIK ma wśród rządzących tak NIKły posłuch.

2014

1 stycznia 2014 – od tego dnia OZZL zapewnia 24 godzinną opiekę prawną każdemu członkowi OZZL, który wyrazi taką wolę. Opieka prawna polega m. innymi na możliwości zgłaszania przez

lekarza - przez całą dobę - (telefonicznie) pytań prawnych na które w ciągu 24 godzin (wyjątkowo 48 godzin) będą udzielane drogą elektroniczną odpowiedzi od prawników. Pytania mogą dotyczyć wszystkich dziedzin prawa.

31 stycznia 2014 – ZK OZZL wystąpił do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza z listem otwartym, w którym wezwał publicznie ministra do natychmiastowego wprowadzenia administracyjnego ograniczenia czasu pracy dla każdego lekarza w Polsce do 48 godzin tygodniowo (wraz z nadgodzinami- zgodnie z unijną dyrektywą o czasie pracy), bez względu na ilość miejsc pracy i formę zatrudnienia. List ten był odpowiedzią na sugestie ministra, że lekarze w Polsce pracują na wielu etatach i w wielu miejscach tylko dlatego, że są niezwykle chciwi i w swej zachłanności gotowi są narażać zdrowie i życie. Minister nie odpowiedział na nasz list. OZZL wystąpił również w tej sprawie do Prezydenta RP, zorganizował konferencję prasową i spowodował wiele medialnych doniesień i komentarzy na temat przemęczenia pracą lekarzy.

17 marca 2014 – ZK OZZL przedstawił jak powinni się zachować lekarze radiolodzy i organizacje zakładowe OZZL w związku z ustawowym wydłużeniem czasu pracy radiologów. OZZL uważał przede wszystkim, że wydłużenie czasu pracy należy wykorzystać jako drogę do podniesienia wynagrodzeń. Nawet Prezydent RP (Lech Kaczyński) przytoczył tę zasadę (odpowiedni wzrost wynagrodzenia miesięcznego przy wydłużeniu czasu pracy) jako warunek, który powinien być spełniony przy wprowadzeniu przepisów o wydłużeniu czasu pracy, a nie został, co było podstawą odmówienia podpisania przez Prezydenta ustawy o pracownikach zakładów opieki zdrowotnej w roku 2008.

15 maja 2014 – odbyła się pikiet lekarzy przed siedzibą MZ w Warszawie. Była ona elementem ogólnoeuropejskiego dnia protestu lekarzy, organizowanego przez FEMS - Europejską Federację Związków Zawodowych Lekarzy (do której należy OZZL). Zasadniczym przesłaniem protestu było hasło: „Powstrzymajmy ich !, Brońmy naszego prawa do zdrowia !” Jest to protest przeciwko działaniom rządów krajów europejskich, w tym Polski, które zmierzają do ograniczenia nakładów publicznych na ochronę zdrowia, przy zachowaniu dotychczasowego zakresu świadczeń formalnie gwarantowanych. Skutkuje to zmniejszeniem ilości lekarzy i pielęgniarek, zwiększeniem kolejek do leczenia, nadmiernymi oszczędnościami obniżającymi jakość leczenia.

13 czerwca 2014 – ZK OZZL w specjalnym oświadczeniu zaprotestował przeciwko działaniom, podejmowanym przez rządzących lub przez inne osoby, które utrudniają lub uniemożliwiają korzystanie przez lekarzy klauzuli sumienia albo które mają na celu ośmieszenie lub zastraszenie lekarzy korzystających z tej możliwości.

25 września 2014 – w MZ odbyło się spotkanie przedstawicieli ZK OZZL oraz zaproszonych rezydentów z kierownictwem Departamentu Szkolnictwa MZ. Poruszono cały szereg spraw dotyczących szkolenia podyplomowego w ramach specjalizacji oraz problemów pracy i płacy lekarzy rezydentów.

3-4 października 2014 – Odbył się- w Wojanowie na Dolnym Śląsku - kolejny Krajowy Zjazd Delegatów OZZL. Wybrano władze krajowe związku na kolejną kadencję.

13 listopada 2014 - ZK OZZL wysłał pismo do Ministra Zdrowia w którym postuluje zmianę treści rozporządzenia "koszykowego" dotyczącego leczenia uzdrowiskowego - tak aby możliwe było ponownie zatrudnianie w uzdrowiskach lekarzy "jedynkowiczów". Podobne wystąpienia skierowali po pewnym czasie dyrektorzy uzdrowisk. O dziwo, MZ zmienił rozporządzenie i lekarze jedynkowicze wrócili do pracy w sanatoriach.

24 listopada 2014 – ZK OZZL zaprotestował przeciwko projektowi wprowadzenia zakazu zmiany specjalizacji przez lekarzy rezydentów. Zmianę taką przewidywała ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej na rok 2015. Dlatego protest swój ZK OZZL skierował do Przewodniczącej Komisji Finansów Publicznych Sejmu RP. OZZL postulował aby odpowiedni przepis wykreślić z projektu ustawy. Bezskutecznie.

31 grudnia 2014 – ZK OZZL w specjalnym oświadczeniu wyraził poparcie dla Porozumienia Zielonogórskiego, którego lekarze nie przyjęli rządowej propozycji kontraktów na rok 2015 z tego powodu, że ich warunki uniemożliwiały lekarzom POZ wywiązanie się z obowiązków, które na nich nałożono. Parę dni później OZZL wziął udział w głośnej konferencji prasowej w tej sprawie z udziałem także innych organizacji lekarskich.

2015

16 stycznia 2015 – ZK OZZL podjął uchwałę o wystąpieniu do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej samorządu lekarskiego z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej lekarza Bartosza Arłukowicza z tytułu publicznego i nagminnego podważania zaufania do zawodu lekarza. Wniosek został przesłany do OIL w Szczecinie. Miał on związek z wystąpieniami ministra zdrowia w czasie jego konfliktu z lekarzami POZ pod koniec roku 2014.

5 lutego 2015 - w siedzibie warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego odbyła się debata zorganizowana przez kandydata na Prezydenta RP z ramienia PiS – Andrzeja Dudy. Zatytułowana była "Dobra zmiana w służbie zdrowia". W debacie wziął udział przewodniczący ZK OZZL.

23 kwietnia 2015 – ZK OZZL wyraził poparcie dla postulatów płacowych zgłaszanych przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych. Poparcie takie OZZL wyrażał konsekwentnie przez cały okres działań i protestów organizowanych przez OZZPiP, które przyniosły w końcu rezultat w postaci odpowiedniego rozporządzenia ministra zdrowia (wydanego tuż przed wyborami do sejmu). OZZL był praktycznie jedynym związkiem zawodowym popierającym OZZPiP, co zostało zauważone i docenione przez związek pielęgniarek.

30 kwietnia 2015 – ZK OZZL wystąpił do Ministra Zdrowia z wnioskiem o likwidację dyżurów lekarskich i objęcie lekarzy powszechnie obowiązującymi przepisami o czasie pracy z ograniczeniem dobowej długości czasu pracy lekarza do 12 godzin (w szczególnych sytuacjach). Wniosek ten był następstwem Uchwały podjętej przez Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów (06 listopada 2014 r), uznającej, że godziny dyżuru medycznego mogą „dopełniać” normalne godziny pracy, których lekarz nie był w stanie wypracować w związku z przepisami dyrektywy UE o czasie pracy (i czasie obowiązkowego odpoczynku). W ocenie OZZL, powyższa uchwała (i jej praktyczna realizacja w poszczególnych szpitalach) zmieniła - de facto – rzeczywisty charakter dyżuru medycznego i spowodowała, że to pojęcie stało się nieaktualne i niepotrzebne. Dotychczas bowiem dyżur medyczny oznaczał pracę specyficzną, odmienną od tej, którą lekarz wykonywał w normalnym czasie pracy, a Sąd Najwyższy podejmując taką uchwałę, uznał, że praca na dyżurze nie różni się niczym od pracy w normalnym trybie ordynacji szpitala. MZ oczywiście nie zareagował.

02 czerwca 2015 - Trybunał Konstytucyjny orzekł, że ograniczenie udziału w związkach zawodowych do pracowników zatrudnionych na etacie jest niekonstytucyjne. Wyrok oznacza,

że zatrudnieni na umowach cywilno – prawnych mogą należeć do związków zawodowych. Potwierdził w ten sposób to, co w Statucie OZZL zapisane było od lat.

28 sierpnia 2015 - W związku ze zbliżającym się (6 września) ogólnokrajowym referendum dotyczącym wprowadzenia JOW, OZZL wezwał do powszechnego udziału w referendum i do głosowania ZA wprowadzeniem większościowej ordynacji wyborczej do Sejmu, opartej o JOW. OZZL jest członkiem ruchu na rzecz JOW od roku 2000.

21 września 2015 - NIK w raporcie podsumowującym kontrole szpitali pod względem czasu pracy lekarzy (i innego personelu medycznego) zawarła wniosek, aby prawo do odpoczynku było przypisane do pracownika i uwzględniało łączny czas wykonywania obowiązków u jednego pracodawcy, niezależnie od formy zawartych umów. Wniosek taki wynikał z obserwacji, że lekarze, zatrudniani na podstawie umowy cywilnoprawnej pracują za długo, co staje się niebezpieczne dla chorych. Podobny postulat zgłaszała wielokrotnie OZZL.

17 listopada 2015 – ZK OZZL wysłał gratulacje nowemu ministrowi zdrowia Konstantemu Radziwiłłowi, wieloletniemu prezesowi NRL, który wiele lat współpracował z OZZL, przypominając mu o wspólnych postulatach samorządu lekarskiego i OZZL.

20 listopada 2015 – reaktywowano Porozumienie Rezydentów OZZL. Porozumienia Rezydentów OZZL jest strukturą poziomą, której celem jest zajęcie się wyłącznie problemami lekarzy rezydentów i lekarzy specjalizujących się na podstawie innych form. W tym samym dniu wysłano list do Ministra Zdrowia, w którym przedstawiono oczekiwania rezydentów i poproszono o spotkanie z ministrem. Zarząd przyjął też "Deklarację" PR. Późniejsze miesiące były okresem b. intensywnej działalności PR.

15 grudnia 2015 – w Ministerstwie Zdrowia odbyło się – z inicjatywy ministra Konstantego Radziwiłła – spotkanie w sprawie wynagrodzeń pracowników sektora ochrony zdrowia. Uczestniczyli w nim przedstawiciele OZZL. Minister zadeklarował, że jest zwolennikiem ustawy regulującej minimalne wynagrodzenia dla wszystkich zawodów w ochronie zdrowia i będzie się starał doprowadzić do uchwalenia takiej ustawy. Nie podał, w jakiej wysokości ma być płaca lekarza ale można domniemywać, że w takiej, jakiej domagał się będąc prezesem NRL (dwie „średnie krajowe” dla lekarza bez specjalizacji i 3 „średnie” dla lekarza specjalisty).

2016

22 stycznia 2016 – ZK OZZL złożył do Trybunału Konstytucyjnego wnioski o stwierdzenie, że przepis Rozporządzenia Ministra zdrowia (z dnia 8 września 2015 r. w sprawie *ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej*), który nakazuje aby każda odmowa przyjęcia dziecka do szpitala była konsultowana z ordynatorem oddziału (jego zastępcą albo kierownikiem oddziału) – jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP. Przyczyną tej niezgodności jest – przede wszystkim – naruszenie przez treść przepisu zasad poprawnej legislacji (zasada wyprowadzona z art.2 Konstytucji RP).

23 stycznia 2016 - we Wrocławiu odbyło się spotkanie Porozumienia Organizacji Lekarskich POL, czyli przedstawiciele następujących organizacji lekarskich: Federacji Porozumienie Zielonogórskie, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Lekarzy i Polskiej Federacji Pracodawców Ochrony Zdrowia. Postanowiono odnowić współpracę zwłaszcza w odniesieniu do dwóch problemów: - nowelizacji ustawy refundacyjnej oraz wprowadzenia tzw. e-zwolnień.

5 lutego 2016 – z inicjatywy OZZL odbyło się w Warszawie spotkanie 9 ogólnokrajowych związków zawodowych, skupiających praktycznie wszystkie (poza farmaceutami) zawody medyczne. Podpisano porozumienie, którego celem było opracowanie wspólnych postulatów

płacowych dla wszystkich zawodów (reprezentowanych przez w/w związki) oraz wspólne dążenie do zrealizowania tych postulatów ze strajkiem generalnym włącznie.

08 lutego 2016 – odbyło się spotkanie Porozumienia Rezydentów OZZL z ministrem zdrowia K. Radziwiłłem. Najbardziej drażliwym tematem była podwyżka płac dla rezydentów, którzy przypomnieli ministrowi jego postulat aby rezydent zarabiał co najmniej 2 „średnie krajowe”. Rezydenci zaapelowali do ministra aby w nowelizowanej właśnie ustawie o zawodzie lekarza zmienił zapis art. 16j. ust. 3 gdzie przewidziano wynagrodzenie dla rezydenta w wysokości 70% „średniej krajowej” – aby nowy zapis przewidywał 200%.

16 lutego 2016 - . w siedzibie Ministerstwa Zdrowia odbyło się pierwsze posiedzenie branżowego Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia, powołanego na wspólny wniosek strony pracowników i pracodawców Rady Dialogu Społecznego. OZZL nie należy do tego zespołu, bo nie należy do żadnej centrali związkowej, a zatem i do Rady Dialogu Społecznego. To właśnie ten zespół miał za zadanie opracowanie projektu ustawy o płacach minimalnych w ochronie zdrowia, a przede wszystkim ustalenie wysokości płac dla poszczególnych grup zawodowych.

14 marca 2016 – w Warszawie odbyła się wspólna konferencja prasowa 9 związków zawodowych, skupiających pracowników medycznych. W czasie konferencji przedstawiono wspólne postulaty płacowe oraz poinformowano o liście wysłanym do premier Beaty Szydło, który zawierał te postulaty wraz z prośbą o spotkanie. Zapowiedziano również podjęcie wspólnych działań w/w związków w celu realizacji wspólnych postulatów, ze strajkiem generalnym w publicznej ochronie zdrowia włącznie.

30 marca 2016 – Porozumienie Rezydentów OZZL poinformowało w komunikacie medialnym o swojej akcji: Adoptuj posła, przeprowadzanej od ponad miesiąca. Polegała ona na spotykaniu się z posłami, informowaniu ich o trudnej sytuacji lekarzy odbywających szkolenie specjalizacyjne (rezydentów) i przekonywaniu o konieczności wprowadzenia określonych zmian. Impulsem do akcji było ogłoszenie przez MZ projektu nowelizacji ustawy o zawodzie lekarza przywracającej staż podyplomowy. PR OZZL domagało się aby przy tej okazji zmienić również zapis art.16j ust.3 określający minimalne wynagrodzenie lekarza rezydenta. Wynosi ono obecnie 70% „średniej krajowej”. Rezydencie domagali się – 200% (zgodnie ze stanowiskiem NRL i OZZL).

19 kwietnia 2016 - w ministerstwie zdrowia odbyła się konferencja uzgodnieniowa dotycząca projektu nowelizacji ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentyści, na której wszystkie postulaty lekarzy rezydentów, w tym zwłaszcza postulat podniesienia minimalnej płacy zasadniczej z obecnych 70% do (docelowo za parę lat) 200% zostały odrzucone. Fakt ten spowodował, że rezydenci rozpoczęli przygotowania do akcji protestacyjnej, której pierwszym etapem miała być wielka demonstracja rezydentów w Warszawie.

01 czerwca 2016 - ZK OZZL wydał komunikat w związku ze strajkiem pielęgniarek w Centrum Zdrowia Dziecka, w którym poparł protestujące pielęgniarki. Myślą przewodnią komunikatu było stwierdzenie, że „poniżany i lekceważony pracownik medyczny, to poniżany i lekceważony pacjent”.

18 czerwca 2016– odbyła się **wielka manifestacja lekarzy rezydentów w Warszawie** zorganizowana wspólnie przez Porozumienie Rezydentów OZZL oraz Zarząd Krajowy OZZL . Zgromadziła ona wiele tysięcy (5-7) rezydentów, przeszła spod siedziby MZ do KPRM. Premier Beata Szydło nie wyraziła zainteresowania spotkaniem z rezydentami mimo kilku listów zawierających taką prośbę.

21 czerwca 2016 – minister zdrowia przedstawił swój projekt ustawy o minimalnych płacach w publicznej ochronie zdrowia. Zgodnie z tym projektem lekarz rezydent ma zarabiać 1,02

„średniej krajowej”, a lekarz specjalista – 1,23 „średniej”. Ale to wszystko za 6 lat w roku 2022. Związki zawodowe (w końcu wszystkie) przyjęły te propozycje z wielkim oburzeniem.

8 lipca 2016 – w Warszawie odbyło się kolejne spotkanie przedstawicieli 9 związków zawodowych skupiających zawody medyczne oraz innych osób i środowisk, popierających wspólne postulaty w/w związków zawodowych. Tematem spotkania były przygotowania do wspólnej akcji protestacyjnej. Zaproponowano zorganizowanie wielkiej manifestacji wszystkich zawodów medycznych w Warszawie w dniu 24 września 2016r.

11 lipca 2016 – odbyło się spotkanie minister Beaty Kempy, szefowej KPRM z reprezentacją związków zawodowych, skupiających pracowników medycznych. Spotkanie odbyło się na zaproszenie pani minister w odpowiedzi na list przewodniczącego ZK OZZL, który zarzucił szefowej KPRM, że listy związkowców kierowane do Premier RP Beaty Szydło nie są jej dostarczane, ale kierowane do Ministra Zdrowia, który i tak nie ma kompetencji ani możliwości aby spełnić postulaty związkowe. Spotkanie nie przyniosło konkretnych rozstrzygnięć. Pani minister Kempa nie potrafiła nawet zapewnić związkowców o tym, że Pani Premier spotka się z nimi w końcu.

Przygotował: Krzysztof Bukiel